

Zbirka odločb sodne prakse

Združeni zadevi C-80/11 in C-142/11

Mahagében Kft

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (C-80/11)
in

Péter Dávid

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (C-142/11)

(Predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki sta ga vložila Baranya Megyei Bíróság in
Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság)

„Obdavčenje — DDV — Šesta direktiva — Direktiva 2006/112/ES — Pravica do odbitka — Pogoji za izvajanje — Člen 273 — Nacionalni ukrepi za boj proti goljufiji — Praksa nacionalnih davčnih organov — Zavnitev pravice do odbitka v primeru nezakonitega ravnanja izdajatelja računa, ki se nanaša na blago ali storitve, v zvezi s katerimi se uveljavlja ta pravica — Dokazno breme — Obveznost davčnega zavezanca, da zagotovi zakonito ravnanje izdajatelja tega računa in da to dokaže“

Povzetek sodbe

1. *Davčne določbe — Usklajevanje zakonodaj — Prometni davki — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Odbitek vstopnega davka — Nacionalna praksa, v skladu s katero davčni organ zavrne pravico do odbitka v primeru, ko izdajatelj računa ali kateri od njegovih ponudnikov ravna nezakonito — Nedopustnost — Meje — Pogoji*

(Direktiva Sveta 2006/112, členi 167, 168(a), 178(a), 220, točka 1, in 226)

2. *Davčne določbe — Usklajevanje zakonodaj — Prometni davki — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Odbitek vstopnega davka — Obveznosti davčnega zavezanca — Nacionalna praksa, v skladu s katero davčni organ zavrne pravico do odbitka v primeru, ko izdajatelj računa ali kateri od njegovih ponudnikov ravna nezakonito — Nasprotovanje zavnitvi kljub izpolnjevanju pogojev za uveljavljanje pravice do odbitka in neobstojiu indicev, ki bi upravičeno kazali na nepravilnost ali goljufijo izdajatelja računov — Nedopustnost*

(Direktiva Sveta 2006/112, členi 167, 168(a), 178(a) in 273)

1. Člene 167, 168(a), 178(a), 220, točka 1, in 226 Direktive 2006/112 o sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni praksi, na podlagi katere davčni organ davčnemu zavezancu zavrne pravico, da od davka na dodano vrednost, ki ga mora plačati, odbije znesek davka, ki ga dolguje ali ga je plačal za storitve, ki so bile zanj opravljene, ker je izdajatelj računa za te storitve ali kateri od njegovih ponudnikov ravnal nezakonito, ne da bi ta davčni organ na

podlagi objektivnih dejavnikov dokazal, da je zadevni davčni zavezanc veden oziroma bi moral vedeti, da je bila transakcija, na katero se sklicuje pri utemeljitvi pravice do odbitka, povezana z goljufijo, ki jo je storil navedeni izdajatelj ali drug trgovec v dobavni verigi.

(Glej točko 50 in točko 1 izreka.)

2. Člene 167, 168(a), 178(a) in 273 Direktive 2006/112 o sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni praksi, v skladu s katero davčni organ zavrne pravico do odbitka, ker se davčni zavezanc ni prepričal, ali je imel izdajatelj računa za blago, glede katerega se uveljavlja pravica do odbitka, status davčnega zavezanca, ali je imel blago na voljo in ali ga je lahko dobavil ter ali je izpolnil obveznosti glede napovedi in plačila davka na dodano vrednost, oziroma ker navedeni davčni zavezanc razen tega računa nima drugih dokumentov, na podlagi katerih bi bilo mogoče dokazati, da so navedene okoliščine podane, čeprav so izpolnjeni vsebinski in formalni pogoji, ki so v Direktivi 2006/112 določeni za uveljavljanje pravice do odbitka, in davčni zavezanc nima indicev, ki bi upravičeno kazali na nepravilnost ali goljufijo na področju dejavnosti izdajatelja računov.

(Glej točko 66 in točko 2 izreka.)